

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

جو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی یری میسان - par Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۶

چین و سوریه

La Chine et la Syrie

اگر چه از محتوای توافقات بین ارتش چین و سوریه بی اطلاعیم، ولی با توجه به توافقات می توانیم نتیجه بگیریم که صحنه نبرد و توازن مناسبات بین المللی تحول خواهد یافت. در حالی که در سال گذشته سرویس های مخفی آنگلو ساکسون گزارشات مخدوشی منتشر کردند، تی یری میسان در اینجا به بررسی این رویداد می پردازد.

شبکه ولتر/ دمشق (سوریه) // ۳۰ اگست ۲۰۱۶



گرچه بازدید دربار گوان یوفی Guan Youfei (مسئول وزارتخانه جدید برای همکاریهای نظامی بین المللی چین) در چهارچوب تماس با مجموع کشورهای منطقه انجام گرفت، با وجود این، برای غرب نگران کننده بود. در حال حاضر، بر اساس قراردادی که به امضاء رسیده، ارتش چین متعهد شده است که فقط در زمینه خدمات بهداشتی به نظامیان سوری در چین آموزش دهد. ولی، همه می دانیم که این توافق چیزی دیگری را پنهان نگه داشته، زیرا از چهار سال پیش نیمی از پزشکان نظامی سوریه در چین آموزش می بینند. گرچه از محتوای واقعی این توافقات بی اطلاعیم ولی روشن است که تغییرات ستراتیژیکی را به همراه خواهد داشت.

در واقع، در کوران پنج سال گذشته، چین از هر گونه همکاری که بتواند از سوی واشنگتن به مثابه کمک نظامی تلقی شود خود داری کرده است. بر اساس این امر، چین نه جنگ افزار و نه تجهیزات غیر نظامی ضروری در طی جنگ مثل رادار برای تشخیص تونل های زیر زمینی به سوریه ارسال نکرده است.

با قطع نظر از کمک اقتصادی بسیار مهم بیجینگ، همه به یاد می آوریم که روسیه به شکل مشابهی در آغاز سال ۲۰۱۲ با سوریه قراردادهایی منعقد که پیش در آمد کمکهای نظامی در سه سال بعد بود. در نتیجه می توانیم بپرسیم که آیا چین نیز مثل روسیه در گذشته در حال تدارک گسترش نظامی می باشد؟
احتمالاً پاسخ به چنین پرسشی به سرعتی بستگی دارد که ایالات متحده در بحیره چین مستقر می شود و به همین گونه تحریکات هم پیمانان و اشنگتن در این منطقه.

منافع چین در سوریه به دوران باستان و قرون وسطی باز می گردد. جاده ابریشم از آسیای مرکزی و سپس از پالمیرا و دمشق عبور می کرد، پیش از آن که به سوی صور و انتاکیه کشیده شود. چیز قابل توجهی از این دوران باقی نمانده، به جز نقش پاگودائی که روی کاشیکاری مسجد امویان می بینیم. شی جین پینگ رئیس جمهور چین این راه ارتباطی را باز سازی کرد (و دومین راه باید از سبیری و اروپا عبور کند) و هدف اصلی او در دوران ریاست جمهوری اش بود و هست. یعنی برای همین امر مهم بود که انتخاب شد.

چین منافع مهم دیگری در چشم انداز جنگ دارد و آن هم مبارزه علیه حزب اسلامی ترکستان است که به القاعده و سپس به داعش پیوسته. امروز در رقه یک محله ایغوری وجود دارد و داعش نیز یک روزنامه ویژه برای اعضایش منتشر می کند.

اعضای این گروه به فرقه نقشبندیه تعلق دارند. این فرقه انجمن صوفیان را تشکیل می دهند که مفتی اعظم قدیمی سوریه، احمد کفتارو رهبر آن بود. بخشهایی از این فرقه در سال ۱۹۶۱ تحت تأثیر سرویس های مخفی انگلوساکسون، سیا و ام آی ۶ به اخوان المسلمین نزدیک شدند. در سال ۱۹۶۲ با دعای خیر عربستان سعودی در ایجاد اتحادیه اسلامی بین المللی شرکت کردند. در عراق، پیرامون عزت ابراهیم دوری بسیج شدند و در سال ۱۹۸۲ در کودتای اخوان المسلمین در سوریه شرکت کردند. در سال ۲۰۱۴، ۸۰۰۰۰ مبارز برای داعش فرستادند. در ترکیه، نقشبندیه جنبش ملی (یا بئیش ملی) Millî Görüş را ایجاد کردند که رجب طیب اردو خان یکی از مسؤولان آن بود. همینها بودند که در سالهای ۹۰ جنبش اسلامی را در قفقاز روسیه و به همین گونه در سینکیانگ در چین سازماندهی کردند.
حتا بیش از روسها، چینی ها درباره این فرقه و چگونگی کنترل آنها توسط واشنگتن و لندن به اطلاعات نیازمندند. در سال ۲۰۰۱ به اشتباه تصور می کردند که به دلیل حمله تروریستی ۱۱ سپتمبر انگلوساکسونها سیاستشان را تغییر داده اند و با سازمان همکاری شانگهای در مبارزه علیه تروریسم همکاری خواهند کرد. امروز دریافته اند که سوریه دوست واقعی صلح است.

منبع : الوطن (سوریه)

لینک متن اصلی در شبکه ولتر :

<http://www.voltairenet.org/article193078.html>

لینک متن فارسی در شبکه ولتر :

<http://www.voltairenet.org/article193116.html>

گاهنامه هنر و مبارزه

۳ سپتامبر ۲۰۱۶